

РЕШЕНИЕ

№ 10273

гр. София, 28.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 22.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **2906** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл. 24и от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Б. М. Б., гражданин на Република Узбекистан, чрез адвокат М. Г. с адрес за призоваване и съобщения: [населено място], [улица] срещу Отказ рег. № 5364р-4694/15.02.2024 г. на Зам. Директора на Дирекция "Миграция" - МВР да му издаде разрешение за продължително пребиваване.

В жалбата се излага твърдението, че процесният отказ е незаконосъобразен, неправилен и необоснован. Оспорва се като противоречиво отрицателното становище на Агенция по заетостта, че доколкото след като лицето има право на продължително пребиваване по чл. 24к, ал. 1 от ЗЧРБ, то на същото не може да се предостави право на пребиваване по чл. 24и от ЗЧРБ. С оглед изложеното, моли съда да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, и не се представлява. В писмена молба от адв. Г. поддържа жабата и моли за нейното уважаване.

Ответникът- Зам.-директор на Дирекция "Миграция" - МВР, чрез пълномощника си юрисконсулт Ч., оспорва жалбата, като неоснователна. Подчертава, че отказът се основава на отрицателното становище на Агенцията по заетостта и оспорващият не отговаря на изискванията на чл. 24и от ЗЧРБ. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд София - град, I отделение, 18-и състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е депозирана на 11.03.2024 г. по отношение на отказ, връчен на 01.03.2024 г. Същата, като подадена в срок, от надлежна страна с правен интерес, се явява допустима.

Разгледана по същество е основателна, по следните съображения:

Със заявление рег. № 538900-1339 от 04.12.2023 г. на основание чл. 24и от ЗЧРБ от работодателя земеделски производител ЗП/ Г. К. Т. е поискано предоставянето на право на продължително пребиваване на чужденец Б. М. Б., гражданин на Република Узбекистан. Към заявлението са били приложени необходимите документи /копие от валиден паспорт, свидетелство за съдимост, декларация по чл. 28, ал. 1-4 от ЗТМТМ, обосновка, декларация от работодателя за осигурено жилище, трудов договор, длъжностна характеристика и т.н./. Същото е изпратено на Агенция по заетостта за становище, което е постъпило обратно с вх. № СМ-1515 от 02.02.2024 г. Отрицателното становище се основава на обстоятелството, че на Б. е предоставено право на продължително пребиваване на основание чл. 24к, ал. 1 от ЗЧРБ /сезонен работник за срок от 90 дни до 9 месеца/, валидно до 11.02.2024 г. Посочено е, че съгласно чл. 16, т. 3 от ЗТМТМ условията за достъп до пазара на труда чрез "Единно разрешение за пребиваване и работа" не се прилагат за граждани на трети държави, които са получили и притежават разрешение за сезонен работник. Нов достъп до пазара на труда за един и същ работник- гражданин на трета държава, се разрешава, когато има прекъсване на заетостта за период, не по- кракът от три месеца за сезонните работници след достигане на максимално допустимия срок от 9 месеца, съгласно изискванията на чл. 5, ал. 2, т. 1 от ЗТМТМ. С оглед така посоченото отрицателно становище, зам. директорът на дирекция "Миграция"- МВР е постановил процесния отказ, тъй като е достигнал до извода, че не са налице предпоставките на чл. 24и от ЗЧРБ.

Постановеният отказ е издаден при условията на делегирана компетентност от Зам.-директора на Дирекция "Миграция" въз основа на посочената в акта Заповед № 5364з-4651 от 08.10.2015 г. и заповед № 5364з-3306 от 07.12.2022 г. / л.13 и л.14/. Същият е в предвидената от закона писмена форма и е мотивиран. В производството по издаването му не се установяват допуснати съществени процесуални нарушения, основания за отмяната му.

По същество съдът съобразява, че за да издаде оспорения отказ зам.- директорът на Дирекция "Миграция" - МВР е приел, че по отношение на кандидата за издаване на разрешение за продължително пребиваване не са налице предпоставките на чл. 24и от ЗЧРБ. Видно от посочената разпоредба, разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. Следователно,

за да се издаде разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа", е необходимо по отношение на кандидата да са налице едновременно две предпоставки - 1. същият да отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и 2. да притежава виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване.

По делото не е спорно, че първото условие е свързано с положителното решение на Агенцията по заетостта, което видно от чл. 15, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/, се съдържа в Единното разрешение за пребиваване. Това становище е задължително за ответника, който постановява акта си в условията на обвързана компетентност по смисъла на чл. 15, ал. 1 от ЗНМТМ. Достатъчно е становището да е мотивирано, каквото то по съществува си е. От друга страна, тези мотиви на Агенцията по заетостта, почиват на цитираното в нормата основание, че вече е предоставено право на продължително пребиваване на основание чл. 24к, ал. 1 от ЗЧРБ на лицето, т.е. същото е сезонен работник с право на пребиваване валидно до 11.02.2024 г. В тази връзка правилно е посочено, че съгласно чл. 16, т. 3 от ЗТМТМ условията за достъп до пазара на труда чрез "Единно разрешение за пребиваване и работа" не се прилагат за граждани на трети държави, които са получили и притежават разрешение за сезонен работник. Нов достъп до пазара на труда за един и същ работник- гражданин на трета държава, се разрешава, когато има прекъсване на заетостта за период, не по- кратък от три месеца за сезонните работници след достигане на максимално допустимия срок от 9 месеца, съгласно изискванията на чл. 5, ал. 2, т. 1 от ЗТМТМ.

Съдът намира, че в случая става дума за две различни разрешителни. Това по чл. 24к от ЗЧРБ е за сезонен работник и в тази връзка е за по- кратък срок от максимум 9 месеца, а това по чл. 24и е до три години. Действително, наличието на разрешително по чл. 24к от ЗЧРБ изключва издаването на такова по чл. 24и от ЗЧРБ, а както се установи, към момента на постановяването на становището на Агенцията по заетостта, лицето е имало валидно разрешително по чл. 24к от ЗЧРБ. Към момента на издаване на оспорения административен акт обаче- 15.02.2024г., срокът е изтекъл (на 11.02.2024 г.) От този момент, нататък, лицето отново може да иска да му се предостави право на продължително пребиваване вкл. като сезонен работник /чл. 7, ал. 5 от закона общо до три години/ т.е по чл. 24к от ЗЧРБ, но може и да подаде заявление по чл. 24и от ЗЧРБ съобразно неговите необходими, доколкото вече пречката по чл. 16, т. 3 от ЗТМТМ не съществува.

С оглед изложеното, след като се констатира, че този срок понастоящем е изтекъл, то това новонастъпило обстоятелство е следвало да бъде съобразено от административния орган, което не е сторено.

За пълнота на изложението, следва да се отбележи, че неправилно е позоваването на чл. 24и, ал. 3 и ал. 4 от ЗЧРБ от страна на защитата на жалбоподателя. Според ал. 3 на цитираната норма, не се изисква чужденецът с разрешено право на пребиваване при първоначално кандидатстване да е извън територията на РБ, каквато е хипотезата при последващо кандидатстване. Не е спорно, че ал. 4, 2- ро предложение на чл. 24и от ЗЧРБ сочи, че когато чужденецът има разрешение за продължително пребиваване

може да подаде заявление 2 месеца преди изтичането на срока, но се има предвид вече получено разрешение по чл. 24и от ЗЧРБ. Агенцията по заетостта е отказала, защото е установила, че лицето има разрешително, издадено по чл. 24к от ЗЧРБ, т.е. чл. 24и, ал. 4 предложение 2- ро от ЗЧРБ е неприложим, тъй като се касае за два различни типа разрешителни.

Независимо от това, с оглед дотук изложеното, че понастоящем лицето няма разрешително по чл. 24к от ЗЧРБ, преписката следва да се върне на ответника за ново разглеждане, съобразно посоченото обстоятелство.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд София - град, I отделение, 18-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Б. М. Б., гражданин на Република Узбекистан, Отказ рег. № 5364р-4694/15.02.2024 г. на Зам. Директора на Дирекция "Миграция" - МВР да му издаде разрешение за продължително пребиваване.

ВРЪЩА преписката на ответника за ново произнасяне, съобразно мотивите на решението.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: